

Bc. Noemi Koreňová, *Dojmy z talianskej cesty Alexandra Dumasa staršieho pohľadom jeho cestopisov z rokov 1841-1843*. Diplomová práca. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, 2002, 172 s.

posudek oponenta

Noemi Koreňová se ve své diplomové práci zaměřuje na cestopisné knihy Alexandra Dumase staršího, dokumentující první z jeho cest do Itálie. Navazuje přitom na svoji bakalářskou práci, která byla věnována prvnímu ze série těchto cestopisů.

V úvodních kapitolách práce se autorka nejprve vyrovnává s žánrovým zařazením Dumasových cestopisných textů, zasazuje je do kontextu dobových cest do Itálie, jež byla (nejen) v Dumasově době oblíbeným cílem cestovatelů, a do kontextu tehdejší související cestopisné literatury. Dále pak přibližuje životopisné okolnosti spisovatelovy italské cesty. Jádrem práce jsou analytické kapitoly věnované literárním dílům, která tuto cestu reflektují. Cestopis *Une année à Florence* (1841), který byl předmětem zmíněné bakalářské práce, je připomenut jen stručně, navazující *Le Speronare* (1842), *Le Capitaine Aréna* (1842) a *Le corricolo* (1843) jsou rozebrány dopodrobna. Autorka postupuje analogicky u všech textů, nejprve představuje jejich různá vydání, poté použité prameny a jazykovou stránku děl, itinerář cesty a navštívená místa a nakonec předměty spisovatelova zájmu v průběhu cesty (místní zvyky a tradice, památky, historie míst, umění aj.). Tuto část práce uzavírá krátká syntetická kapitola shrnující výsledný dojem z cesty do Itálie, který lze z Dumasových cestopisů vyčíst. Následuje samotný závěr práce, či spíše rekapitulace jejího obsahu, resumé ve francouzštině a seznam použitých zdrojů.

Jde o diplomovou práci nadstandardního rozsahu, kvalitní po metodologické, obsahové i formální stránce, informačně velmi bohatou. Zadané téma je zpracováno podrobně, důkladně a svědomitě. Autorka se přidržuje zvolené kulturně-historické perspektivy, doplňkově vhodně zohledňuje též hledisko literárně-historické a literárně-teoretické. Své rozbory důsledně opírá o citace ze sekundárních textů ve vlastním kultivovaném překladu. Jen místy lze v překladech zaznamenat drobné negativní odchylky od originálu, většinou nepodstatné (ale např. na s. 117 je překlad a v důsledku toho i autorčin komentář lehce zavádějící: v originálním znění si Dumas totiž nepřeje přiblížit se vzoru francouzského jazyka předešlých století, ale přál by francouzštině své doby, aby se mu podobala: „la langue de Molière et de Saint-Simon, à laquelle je lui [= à la langue moderne] souhaiterais cependant de ressembler“).

Diplomovou práci Noemi Koreňové hodnotím jako po všech stránkách zdařilou, splňující všechny nároky na kvalifikační práce tohoto typu. **Doporučuji ji k obhajobě** a navrhuji hodnotit ji známkou **výborně**.